

indsee, at der er nogen Grund til, at Nykjøbing Kommunes Tilskud og især Monarkiets Tilskud skulle afbrages i den Trediedeel, som Amtet ifølge nysnævnte Forordning maa tilskyde. At Monarkiet tilskyder 10,000 Rd., skeer jo af den Grund, at dette Foretagende er til Fordeel for Postvesenet, og at Nykjøbing Kommune giver et Tilskud af 10,000 eller 30,000 Rd., ser jo begrundet i den Fordeel, som Kommunen maa antages at kunne have af dette Broanlæg. Hvorvidt Beregningen over den Fordeel, som Nykjøbing Kommune kan have, er begrundet eller ikke, maa jo beroe paa et ganske individuelt Skøn fra den nævnte Kommunes Side; men naar Rigsdagen behandler Spørgsmaalet ganske frit, mener jeg, at ogsaa ethvert Medlem kan have sin Anskuelse om, hvorvidt denne Kommune bør tilskyde 30,000 Rd. eller 10,000 Rd. Jeg helber til den Anskuelse, at man maa holde sig til et Tilskud af 10,000 Rd. fra Nykjøbing Kommune, at disse i Forening med de 10,000 Rd. fra Monarkiet maae fradrages forlobsd, og at Resten maa falde med $\frac{2}{3}$ paa Kongerigets Finantser og med $\frac{1}{3}$ paa vedkommende Amt. — Naar jeg har tilladt mig at stille Forslaget under Nr. 5, da er dette begrundet ved en Udtalelse af mig under første Deel af Sagens anden Behandling; jeg antager nemlig, at det ved saadanne extraordinære Tilfælde, hvor der i Grunden ikke er Tale om Kommunens egne Anliggender, men om en forventet Fordeel af et vist offentligt Anliggende, ikke er Ret og billigt, at Kommunen optager et Laan, hvis Afbetaling vil strække sig over en saa lang Termin, at den kommende Slægt derved vil blive bebyrdet. Man kan dertil svare, at der efter de nugældende Regler er en Bestemmelse for, inden hvilket Tidrum et af en Kommune optaget Laan skal tilbagebetales; men det forekommer mig dog, at naar et saadant Spørgsmaal, som det foreliggende, kommer for Rigsdagen, er denne i sin gode Ret, naar den ved Siden af sin Beslutning om, hvor stort et Tilskud vedkommende Kommune skal udrede, tillige tager Bestemmelse om, at Tilskuddet, naar det tilveiebringes ved Laan, skal tilbagebetales indenfor en bestemt Tidsgrense. Af disse Grunde skal jeg tillade

mig at anbefale det af mig stillede Endringsforslag under Nr. 5.

Indenrigsministeren: Jeg beder om Forlædelse, at jeg før glemte at sige — hvad der vel forøvrigt er en Selsfølge — at jeg ikke kan gaae ind paa det af den ærede sidste Taler stillede Forslag, som gaaer ud paa at udløse en Sag, der i allerfuldste Maade hører ind under Administrationen, til Rigsdagen. Om der kan gives en Lov, som opstiller Regler for Tilskudet med, at de af Kommunerne gjorte Laan tilbagebetales indenfor en vis Tidsgrense, skal jeg lade staae hen, men det er aldeles vist, at dette Spørgsmaal nu utvivlsomt hører ind under Administrationen og ikke i noget Tilfælde vil blive afgjort derhen, at der gives et saa kort Varjel for Tilbagebetalingen, som her er bragt i Forslag, hvilket vilde være en stor Afvigelse fra de Regler, som ellers følges ved Foretagender af saadan Art. Jeg maa altsaa, som sagt, bestemt modsætte mig dette Forslag.

Wille: Min ærede Kollega med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 1 (Gad) har allerede gjort opmærksom paa, at den høitærede Indenrigsminister ikke har fremsat vor Stilling ved den tidligere Behandling af den foreliggende Sag ganske nysigtigt, naar han talte om, at vi ikke havde stillet Endringsforslag og derved havde faaet ham til at troe, at der ikke vilde blive reist Modstand mod Udvalgets Forslag. Sagen forholder sig saaledes, at vi ikke af Betænkningen kunde see, om den høitærede Indenrigsminister havde konfereret med Udvalget og tiltraadt dets Forslag, eller om han vedblivende fastholdt sit eget. Derfor gif vi ud fra — hvad der maatte synes ganske naturligt — at Ministerens Forslag forelaa alternativt med Udvalgets, og vi vare dengang og vi ere endnu i dette Dieblif fuldkommen parate til at stemme for Regjeringens oprindelige Forslag. — Sagen er, som den nu foreligger, overordentlig forviklet eller rettere sagt forvasket. Den synes mig at afgive et flaaende Exempel paa, hvorledes et Udvalg netop ved at nære særdeles Velvillie for en Sag og ved at lade